

עפ"ג 29383/05/19 - ס' א' נ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 29383-05-19

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט אריה רומנוב

כב' השופטת שירלי רנר

ס' א' נ' ע"י ב"כ עו"ד עומרי שטרן

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת שרון לארי בבלי) מיום 2.4.19

בת"פ 34434-06-17.

כללי

1. המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג ובעבירת איומים, ונדון לעונש מאסר בפועל למשך עשרה חודשים ולעונש מאסר מותנה לתקופת של 8 חודשים. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. הנאשם והמתלוננת נשואים זה לזו ולהם שלושה ילדים קטינים. ואלה המעשים: ביום 9.6.17 תקף המערער את המתלוננת בכך שדחף אותה במדרגות הבית, הכה אותה בסטירות על פניה, רדף אחריה מחדר לחדר, עיקם את ידה, הכה בכתפיה, שוב רדף אחריה, הפילה ארצה ולאחר מכן הפילה על המיטה וניסה לחנוק אותה, והכל בנוכחות ילדיהם הקטינים. כתוצאה ממעשים אלה נגרמו למתלוננת נפחות בידה וסימנים בצווארה. בבוקר שלמחרת אירועים אלה, איים המערער על המתלוננת בפגיעה בגופה במהלך שיחת טלפון.

טענות הצדדים

עמוד 1

3. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער, כך שיתאפשר לו לרצות את עונשו במסגרת של עבודות שירות. נטען כי לנוכח המלצת שירות המבחן, ומבלי שנתבקש ע"י מי מהצדדים, הפנה בית משפט קמא את המערער לממונה על עבודות השירות, שמצא אותו כשיר לביצוען. לעמדת הסנגור, העונשים שהוטלו על המערער חורגים באופן מהותי ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים, ובית משפט קמא נתן משקל עודף לשיקולי הגמול וההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של המערער, והאינטרס הציבורי שבשיקומו ובמניעת פירוק משפחתו. נטען כי יש לתת משקל הולם לעדות המתלוננת ולתסקירו המקל של שירות המבחן. המערער הוא מפרנס יחיד למשפחתו, והוא אב לחמישה ילדים קטנים. מדובר באדם נורמטיבי העובד קשה לפרנסתו בעבודת כפיים. הוויכוח בין בני הזוג אירע במהלך חודש הרמדאן והמתלוננת ביקשה לחזור מתלוננתה והעידה בצורה ברורה כי היא לא הותקפה ע"י המערער. הוסף ע"י הסנגור, עו"ד שטרן, כי המערער עצור עתה בגין עבירות סמים וניתן לקוות כי ישוחרר. באשר לנסיבות המעשה - נטען כי האירוע התרחש בשנת 2012, בחלוף 5 שנים מהאירוע הקודם. לא מדובר במסכת אירועים ארוכה אלא באירוע נקודתי. תוצאות האירוע לא היו קיצוניות אלא חבלות קלות שלא הצריכו אשפוז. חלפו שנתיים וחצי, המערער ואשתו חזרו לגור ביחד, מאז האירוע היחסים חזרו לסדרם, מגדלים ארבעת ילדיהם ואף נולדה להם ילדה שכיום היא בת 10 חודשים. המערער הוא המפרנס היחיד, הוא שהה בתנאי מעצר בית מלא, המשפחה נקלעה לחובות, והעונש פוגע באשתו וילדיו. גם המתלוננת מבקשת להתחשב בעונשו של המערער. למתלוננת אין כיום קשר עם בני משפחתה, קשר שנותק עם נשואיה למערער. המערער שילם מחיר, הורחק ממשפחתו והיה במעצר בית כשנתיים, וכן 9 ימי מעצר לא נוכו מעונשו. ניתן לקבוע את העונש בחלקו התחתון של המתחם ולרצות עונשו במאסר בעבודות שירות. כן הוגש מכתב ממעסיקו של המערער ותלושי שכר.

ב"כ המשיבה השיב כי בית משפט קמא הביא בחשבון את כלל הנתונים, נקבע מתחם ראוי והעונש מאוזן. המערער לא לקח אחריות על מעשיו גם בשלב הטעון לעונש. מדובר במערער עם עבר פלילי, אשר ריצה מאסרים בפועל כולל בגין אלימות כלפי אשתו (משנת 2014 בגין אירוע משנת 2012). באותו עניין בית משפט כבר בא לקראת המערער, נגזר עונש בעבודות שירות והמערער הצהיר כבר אז כי לא יחזור על מעשיו. בנוסף, נוכח הסתבכותו האחרת של המערער הוא אינו צפוי לשוב ולפרנס את משפחתו, ואין ביכולתו לבצע עבודות שירות שכן הוא עצור, וגם אם ישוחרר למעצר בית, לא יוכל לבצען. העונש ראוי ונכון ואין להתערב בו. באה הפניה לפסיקה התומכת בעמדת המשיבה, לטענתה. על כן, יש לדחות הערעור.

המתלוננת הוסיפה כי כל אחד צפוי לטעות, בני הזוג הבינו את הטעות, היא מורחקת ממשפחתה 7 שנים, אין מי שידריך אותם, שניהם התחתנו צעירים, יש להם 4 ילדים, האירוע התרחש לפני 3 שנים ואין מי שיפרנס אותם.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הוא בן 36 שנים, נשוי למתלוננת, במעמד הגשת התסקיר היה אב לארבעה. פורט כי גדל בנסיבות משפחתיות קשות. הוערך כי למערער קשיים אישיותיים, רגשיים והתנהגותיים ונטייה להגיב בצורה אימפולסיבית ותוקפנית במצבי לחץ. בעברו 8 הרשעות פליליות שהאחרונה בהן היא משנת 2014, ובגין חלקן נדון לעונשי מאסר בפועל, חלקם לתקופות זמן ממושכות. ביחס לעבירות דנן, המערער הכחיש נחרצות כל התנהגות אלימה מצדו כלפי אשתו, למעט אלימות מילולית לעיתים רחוקות. הוערך כי אינו בשל ומתאים להשתלב בהליך טיפולי ייעודי לאלימות במשפחה במסגרת שירות המבחן.

דין

5. מעשיו של המערער חמורים. מדובר באירוע מתגלגל בו היו למערער הזדמנויות לחדול ממעשיו, אך הוא בחר לא לעשות כן, ותחת זאת רדף אחרי אשתו מחדר לחדר בבית, תוך שהוא מכה אותה נמרצות, הכל בנוכחות ילדיהם הקטינים. בבוקר שלאחר האירוע, המשיך המערער ואיים על המתלוננת שיפגע בה. המקרה דנן אינו מעידה חד פעמית של המערער, שכן למערער הרשעה קודמת משנת 2014 בביצוע עבירת אלימות כלפי המתלוננת. בנוסף, המערער הכחיש את ביצוע העבירות, לא לקח אחריות על מעשיו, לא הביע חרטה או אמפתיה כלפי המתלוננת, שירות המבחן התרשם כי הוא נוטה להגיב באופן אימפולסיבי ותוקפני במצבי לחץ, ומכאן רב משקלו של אינטרס ההרתעה בעניינו של המערער. לנוכח זאת, ומאחר שלא מצאנו כי נפלה טעות בהחלטת בית משפט קמא - הערעור נדחה, פרט לכך שיש לנכות מתקופת מאסרו את ימי מעצרו.

ניתן היום, כ"ד טבת תש"פ 21 בינואר, 2020, מעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד